Kitüntetések

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa — több évtizedes munkásmozgalmi tevékenysége, valamint a tájékoztatás területén kifejtett eredményes munkája elismeréseként, nyugállományba vonulása alkalmából — a *Munka Vörös Zászló Érdemrend*jét adományozta *Kádár Jánosné*nak, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatala főosztályvezetőjének.

A kitüntetést *Losonczi Pál*, az Elnöki Tanács elnöke kedden adta át. Jelen volt *Aczél György*, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, *Győri Imre*, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője és *Bajnok Zsolt* államtitkár, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának elnöke.

*

Az Elnöki Tanács *Vaskó Mihály*nak, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Ellenőrző Bizottság tagjának, a Heves megyei pártbizottság első titkárának 60. születésnapja alkalmából, a munkásmozgalomban és a közéletben végzett több évtizedes, eredményes munkássága elismeréseként a *Szocialista Magyarországért Érdemrend*et adományozta.

A kitüntetést kedden a KB székházában *Brutyó János*, a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke adta át. Jelen volt *Somogyi Imre*, a KEB titkára és *Baranyai Tibor*, a Központi Bizottság osztályvezetője. (MTI)

Választékbővítés

Elegáns alkalmi női csizmákkal bővíti termékeinek választékát a Duna Cipőgyár. Az új modellek sorozatgyártását négyféle divatszínben kezdték meg a napokban. A bordó, barna, drapp és fekete lábbelikhez a felsőrészek Indiából származnak, a Duna Cipőgyárba már szabottan érkeznek. A rövid és hosszú szárú kecske velúr felsőrészhez a hozzá illő könnyű talp és sarok viszont hazai termék.

A Duna Cipőgyár az *őszi—téli szezonra 60 ezer párat gyárt az elegáns csizmákból*, melyek már a jövő hónap végén megjelennek a hazai üzletekben, ellátva a nemrégen bevezetett új tájékoztató cédulákkal.

Jó vásár volt

A szegedi vásár bezárta kapuit, egy gyorsmérleget tegnapi, keddi lapszámunkban közreadtunk. Az illendőség azonban azt diktálja, hogy véleményt is mondjunk az idei Szegedi Ipari Vásárról. Milyen is volt, hasznos volt-e, jó volt-e? Úgy érzem, igennel kell válaszolni a kérdésekre, bár lehetnek árnyalati eltérések és vélemények.

Már legutóbb is arra törekedtek a szegedi vásár rendezői, hogy elsőbbséget adjanak az új termékeknek, elősegítve ezzel gazdaságpolitikai célkitűzéseink valóra váltását. Az idei vásáron jobban megvalósult ez, több volt az új termék, az újdonság. A vállalatok megértették a párt XII. kongresszusának határozatait, s termékszerkezetüket igazítják a megváltozott gazdasági, piaci viszonyokhoz. A bemutatkozók kétszáznál több olyan terméket hoztak el Szegedre, amelyek valóban újdonságnak számítanak. A vásár rendezői nem kergetnek vágyálmokat, s minden alkalommal hangsúlyozták, hogy a szegedi kiállítás nem akar többnek látszani, több lenni, mint amilyen szerepet a vásárok sorában betölteni képes és hivatott. A nagy nemzetközi vásárokkal, így a budapestivel sem kíván versenyezni, de azt szívesen vállalja, hogy a tavaszi és az őszi BNV-k között — természetesen kétévenként — bemutatkozási lehetőséget adjon minden hazai vállalatnak, ipari és mezőgazdasági szövetkezetnek, kereskedelmi szervezetnek, kutatóintézetnek, a kisiparnak.

A nagy nemzetközi vásárokon nincs is mindig alkalom és lehetőség arra, hogy a kis- és középüzemek, ipari szövetkezetek és kisiparosok megfelelően bemutatkozzanak. Viszont a szegedi vásár erre nagyon is kiváló fórum, s aligha kell bizonygatni, hogy a mai gazdasági körülmények, világpiaci viszonyok között mennyire lényeges a gyors lépésváltás, a mozgékonyság, az alkalmazkodóképesség. A tesztelésre is megfelelő a szegedi vásár, hiszen a tíznapos bemutatkozás idején meg lehet ismerni a termelők, a kereskedők és a fogyasztók törekvéseit, igényeit. Az idei szegedi vásár rendezőit már azért dicsérni lehet, hogy szép számú ipari szövetkezetnek, kis- és középvállalatnak, s kisiparosoknak adott lehetőséget a részvételre.

A vásár többek között azért is vásár, hogy ott vásárolni lehet. A szegedin ezt korábban is szorgalmazták a rendezők. Talán az idei volt az első, hogy e kívánságnak sok kiállító eleget tett. Érdemes megemlíteni, hogy néhány bemutatkozó utólag elismerte árusításának anyagi hasznát is, mások pedig sajnálkoztak, hogy nem éltek a lehetőséggel. Ez utóbbiak közé tartozott a vetőmagokat nemesítő és termelő szervezet. A látogatók hosszan időztek standjuk előtt, s dicsérő jelzőkkel ismerték el szép termékeiket, s nagyon sokan kérdezték, érdeklődtek, hol lehet a vetőmagot megvásárolni. A győri ipari szövetkezetek közös bemutatóján hasonlóan nagy volt a tolongás, a kempinggázpalackokat, főzőket, melegítőket, gázlámpákat vitték volna százszámra a vásárlátogatók, de erre nem volt alkalmuk.

S ha már az érdeklődésnél tartunk, szóljunk a kiállítók üzleti kapcsolatairól is. A leghasznosabbak valószínű a szakmai napokon születtek, különösen élénk volt a magyar és a jugoszláv kiállítók tárgyalássorozata. A szabadkaiak képviselője elmondta, hogy körülbelül hatmillió dolláros megállapodást összegeztek, melynek nagyobb része a határ menti árucserét, az áruk választékának bővítését segíti elő. A finn kiállítók az állami gazdaságokkal kezdeményeztek kecsegtető üzletet. A szegedi ipari vásár mindig is fórum volt, s a jövőben is az kíván maradni a magyar és jugoszláv gazdasági, kereskedelmi és termelési kapcsolatok ápolásában, további bővítésében, ezen belül is a határ menti területek jobb együttműködésének kialakításában.

A testvérvárosi kapcsolatok ápolásában, a népek közötti barátság elmélyítésében Szeged mindig élen járt. S a vásár értékelésekor külön hangsúlyozni kell ezt. Első alkalom, hogy az ipari kiállításon a testvérvárosok találkozására, kölcsönös bemutatkozásra is sor került. Itt volt szovjetunióbeli testvérvárosunk, Odessza. Két kiállítási pavilonjukban mindig telt ház volt, a vásárlátogatók elismeréssel nyilatkoztak termékeikről, s az érdeklődők barátságos fogadtatásáról. Ugyanilyen dicsérő jelzőket lehet elmondani lengyelországi és finnországi testvérvárosaink, a lódziak és a turkuiak bemutatkozásáról, sikereiről. Bíznak benne a szegedi vásár rendezői, a város párt- és tanácsi vezetői, hogy ezek a testvérvárosi találkozók hagyományossá válnak, és egyre több baráti országból jönnek el testvérvárosaink képviselői.

Végeredményben kitűnő osztályzatot érdemel az idei Szegedi Ipari Vásár. A termelők és a kereskedők, valamint a fogyasztók találkoztak, s kicserélhették véleményüket. Bár — s talán ez az egyetlen árnyék — a fogyasztókat jobban „aktivizálhatták" volna a termelők és a kereskedők szakmai napjaikon. Legközelebb ezen is lehet javítani. Az ipari vásár betöltötte föladatát, s két év múlva hasonló célkitűzésekkel nyitja majd kapuit.

Gazdagh István

Csöveket húz a traktor

Gyógyító öntözés

Gyála alatt, Röszke alatt, a Tisza régi ága mellett orsóra tekert csöveket ereget egy traktor. Az orsó akkora, mint a kábeldobok közül a legnagyobb, aki mellé áll, aprónak érzi magát, a cső olyan vastag, mint legfölül a karom. Az otrombán nagy szerkezettel most *paprikát akarnak gyógyítani.*

Ráfér nagyon. Olyan *száraz a föld*, ha a kertem egyik hasadékába ereszteném a csap vizét, kiszikkadna a víztorony, de a repedés még mindig tudná nyelni. Itt kinn, a paprikaföldön más baj is van.

— Látta volna hétfőn! Olyan szépen összeborult, nevetett az ember szíve, amikor ránézett.

Így tudnak lelkesedni a mihályteleki paprikás emberek? Lehajol az egyik, simogatja-babusgatja a bokrot kemény kezével.

— Látta a vihart múlt héten hétfőn délután négykor?

— Láttam.

— Ez maradt utána. Sírni tudnék, ha ránézek. Nem kellett hozzá öt perc, és kész. A kukorica levelét ember nem tudná úgy kislingölni, ahogy a jég tette, pedig a kukorica erősebb, mint a paprika. Ágait letörte, amelyiket szárán találta, ott vágta el. De ami megmaradt, élni akar, és virágzik.

Aki ért a növények nyelvén, észreveszi a nagy akaratot, és segít, ha tud. *Kiadós, csöndes eső lenne jó*, de kívánni se merik az öntözők, mert kombájnok járják a határt, aratni kell. *Húzzák a csöveket traktorral, és öntöznek hajnali virradattól esti sötétedésig.*

Az esőszerű öntözés kifejezését régóta ismeri a mezőgazdaság. Vegyünk egy szórófejet, amelyik körbe tud forogni belső nyomásra, vezessük oda csőben a vizet — ennyi az egész. Annyiféle van mégis, összeszámolni is nehéz lenne hamar. Az egyiknek szárnya van, sokszor akkora, mint a radar antennája, és körbe forog. Embermagasságú kukoricában semmi kárt nem tesz, fölötte fordul, és szórja az esőpótlót. Az is okos ember volt, aki a gyalogjáró szerkezetet kitalálta. Van egy cső, legalább fél kilométer, néhány kerék tartja, és ballag előre, úgy öntöz. Elmegy a sorok között, ha jól vetettek, ez se törődel semmit. A föltekerhető cső talán ennél is egyszerűbb. Öntözni mind tud, a növény szempontjából mind egyforma, de az ember azt szereti, amelyikkel kevesebb a dolga.

Elnézem a traktorost nagy gépével. Ha egy kicsit csellen a kerék, két sor paprikának vége. A vetőgépes traktor vastag nyoma kimaradt, abban vezet. Álljunk meg, emberek! Ki van hasadva a cső, evvel öntözni nem lehet. Vissza kell húzni, de előbb meg kell fordulni. Tessék úgy menni, hogy a legkevesebb paprikára lépjen rá a gumikerék!

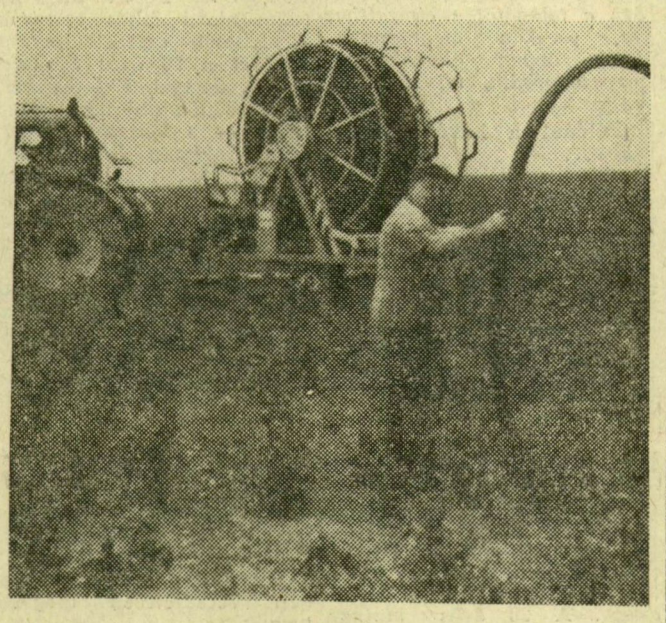

Öntözőcsövet húz a traktor a szegedi Új Élet Tsz-ben

Hat csövesből, egy szivattyús gépészből és az irányító emberből áll az öntöző brigád. Csőrakás közben ha megállnak, az eget nézik, hátha jönne egy kis eső. Akkor se hagynák abba, de akkor legalább oda is jutna, ahová ők nem érnek el. Háztáji parcella mellett jön a főcső, az is száraz, és annak a termésére is szükség lesz nagyon, ha eső lenne, az is megázna.

Ők mondják, tanulékony az ember, sok fifikát elles a nagy gazdaságtól, hazamegy, és megcsinálja otthon is. A föltekerhető cső is megvan, tűzoltó tömlő formájában. Okos kis japán szivattyút vesznek hozzá, játékszer csak, nincs több nyolc kilónál, de eltáplálja a vastag csövet olyan nyomással, hogy pörög a szórófej, ahogy kell. Most azonban sokat beszélni nincs idő, hamar össze kell rakni a gerincvezetéket, hadd kapcsolják rá a műanyagot, és hadd menjen. Aki nem hiszi, hogy *sietni kell*, nézzen rá a paprikára.

Egyszerre húsz hektárt hálóznak be, de a szivattyú csak három hektárra győzi vízzel. Három óra alatt 35—40 milliméter esőnek megfelelő vizet adnak a növénynek, és tovább állnak. Az átállás a legnagyobb előny ennél a rendszernél, egy csapot elzárnak, egy másikat megnyitnak, és amíg a következő három hektárt áztatják, a kinyújtóztatott csöveket egyszerűen áthúzzák a gerincvezeték másik oldalára.

Meddig elég a negyvenmilliméteres mesterséges csapadék? Húsz napig biztosan, akkor is, ha semmi eső nincsen. Egy nap alatt tíz hektáron végeznek, a százas táblának tíz nap múlva érnek a végére. Vizük bőven van, és jó, mert az élő Tisza vizével töltik föl a régi medrét, abból szívatnak. Éjszakára állnak csak le, késő este, amikor már nem látszik a vízsugár, és korán kezdenek. Ma hatra jöttek, de holnap ötkor kezdenek, és két műszakban dolgoznak. Ha most nedvességhez juthat a jégverte paprika, hamarabb gyógyulhat. Azt hiszem, legjobban az öntözők tudják a leckét,, éppen ezért legjobban ők várják az esőt. Ha mondják, inkább csak súgják, mert aratnak a határban, és a búzának nincs nagyobb ellensége most, mint az eső.

Horváth Dezső

Küzdelem az ár ellen

Ülést tartott az Országos Vízgazdálkodási Bizottság

Kedden *Gergely István* államtitkár elnökletével *rendkívüli ülést tartott az Országos Vízgazdálkodási Bizottság.* A tárcaközi testület az Országos Vízügyi Hivatal előterjesztése alapján *megtárgyalta és jóváhagyólag elfogadta a Tisza-völgyi árvíz és belvíz-védekezési, helyi vízkárelhárítási helyzetről szóló beszámolót.* Elismerését fejezte ki a védekezésben együttműködő szervek eddigi erőfeszítéseiért, különösen a vízügyi szolgálat, a honvédség, a belügyi szervek, az érintett lakosság, a helyi tanácsi és pártszervek dolgozóinak munkájáért.

A védekezés hatékonyságát szolgáló konkrét intézkedések mellett — állapította meg a bizottság — *változatlanul a lakosság élet- és vagyonbiztonságának megőrzése, a kitelepítettek megnyugtató ellátása, a települések és létesítmények védelme, a mezőgazdasági betakarítási munkák gyorsítása a legfontosabb feladat.* Felhívta a figyelmet arra, hogy az apadás ellenére még nagy víznyomás terheli a gátakat és jelentős területet borít még a belvíz. Ezért lankadatlan, sőt *megkettőzött figyelemmel és erővel kell folytatni a védekezést a rendkívüli károk csökkentése, elhárítása érdekében.* Különösen jól szervezett és megfeszített munkára van szükség a Körösök, a Bodrog és a Tisza térségében, ahol a legveszélyesebb árhullámok alakultak ki, és a legnagyobb kiterjedésű a belvíz.

■

Az árvédekezés fő erőit a Kettős-Körös jobb parti töltésszakadásának térségében vonták össze, s így *mintegy 6 ezer ember és a gépek sokasága küzd a víz ellen*, amely a déli, délkeleti irányban terjeszkedve átlépte a Békés—Tarhos, valamint a Doboz—Tarhos közutat, és mintegy 5500 hektár területet, jórészt szántóföldet öntött el. A szakadáson kiáramló víz csökkentésére mindenekelőtt a folyó vizét megcsapoló mérgesi szükségtározó vízbeeresztő nyílásait bővítették, és ennek hatására apadt a Kettős-Körös. tehát *az elöntött területről visszatér a víz a szakadáson át a Kettős-Körösbe.*

Az elöntött területek térségében Tarhos, Bélmegyer községből és Újladány területéről *mintegy 2200 embert telepítettek biztonságosabb helyre.* Ugyanakkor megfeszített erővel védekeztek a hosszúfoki-csatorna töltésénél, amelyet elért a Kettős-Körösből kiáradt víz.

A Kettős-Körösön megkezdődött a töltésszakadás elzárása. A mintegy 80 méteres nyílás két gátcsonkján egy-egy megerősített árvédelmi osztag dolgozik megfeszített erővel. *Az árhullám a keddre virradó éjszaka már a Körösök több ágából egyesült Hármas-Körösön, Kunszentmártonnál tetőzött*, tehát már nagyon közel jár a tiszai torkolathoz. A tetőzés feletti szakaszokon végig apadnak a Körösök.

A Tisza árhulláma Záhonynál tetőzött 509 centiméteres vízszinttel, s Szegedig árad a folyó. Ezért a Tisza alsó szakaszán is felkészülnek az árhullám fogadására.

A gyors apadásnak megfelelően a Túron már megszüntették az árvízvédelmi készültséget. A Tisza és mellékfolyói mentén azonban még 1961 kilométer hosszú védvonalat őriznek árvízvédelmi készültséggel,ebből 762 kilométer hosszú szakaszon a harmadfokú készültség erői vigyázzák a Körösöket, a Bodrogot, a Krasznát és a Lónyai-csatorna felső szakaszát.

A Tisza menti ár- és belvízvédekezésben több mint 10 ezer ember vesz részt, s munkájukat ezernél több jármű és gép segíti. (MTI)

Javul a minőség

Felkészültek a gyárak az idei sörárpatermés fogadására, a silók kitisztítva, felújítva várják a jövő évi habzó, ízletes sör alapanyagát. A mezőgazdasági üzemektől befutó jelzések szerint a *terméskilátások kedvezők*, az aratással azonban még várni kell, a hűvös idő késlelteti az érést a legnagyobb sörárpatermő vidéken Győr-Sopron, Heves és Borsod megyében.

Az idén megjelent sörszabvány alapján a *termést ez évben már mindenhonnan minőség szerint veszik át.*

Nemcsak a minőség javul, de a *sörválaszték is tovább bővül.* A söripar a dán Tuborg-céggel megállapodott a márkás ital licencének megvásárlásáról. Még az idén a kőbányai gyárban megindul a beruházás, s a tervek szerint a jövő év végén már a próbagyártás folyik, *1982-ben* pedig *hazai gyártmányú Tuborg sört ihatunk*

(MTI)